

Skript

HISTORISCH TIJDSCHRIFT

Artikel: Eerste keren

Auteur: Jan Rotmans

Verschenen in *Skript Historisch Tijdschrift*, jaargang 45.3, 6-7.

© 2023 Stichting Skript Historisch Tijdschrift, Amsterdam

ISSN 0165-7518

Skript Historisch Tijdschrift is een wetenschappelijk blad dat viermaal per jaar verschijnt. De redactie, bestaande uit studenten en pas afgestudeerden, wil bijdragen aan actuele historische debatten, en biedt getalenteerde studenten de kans om hun werk aan een breder publiek te presenteren.

JUBILEUMCOLUMN

Eerste keren

***Skript Historisch Tijdschrift* viert dit jaar zijn vijfenveertigjarig bestaan. Om bij dit feestelijke moment stil te staan, vertellen oud-redacteuren over hun tijd bij het tijdschrift. Dit keer: Jan Rotmans, die van 2008 tot 2010 redacteur was bij *Skript*.**

Voor mij zal *Skript* voor altijd verbonden blijven aan talloze eerste keren. Gelukkig kan ik me al het gestuntel niet meer precies herinneren, maar veel hoogte- en dieptepunten staan me nog levendig bij. Zo was er de keer dat de techniek weigerde en de opname van mijn eerste interview, met een toonaangevende hoogleraar, op onverklaarbare wijze was verdwenen. De andere interviewer bleek over een beter geheugen te beschikken dan ik en zij kon het gesprek nog reconstrueren. Toch staat de pijnlijke herinnering aan deze eerste keer in mijn geheugen gegrift.

Hoogtepunten waren er zeker ook, zoals het symposium over vroegmoderne religieuze tolerantie in De Balie, ter gelegenheid van het dertigjarig jubileum van *Skript*. Dit was het eerste academische evenement dat ik organiseerde, met veel slapeloze nachten tot gevolg. Uiteindelijk verliep alles soepel, vooral omdat we, soms tegen mijn verwachtingen in, als redactie van een tijdschrift van en voor studenten heel serieus werden genomen door alle betrokken hoogleraren en sponsors. Zo heb ik academisch zelfvertrouwen kunnen ontwikkelen, met dank aan *Skript*.

Het tijdschrift was voor mij dan ook een ideaal laboratorium, met alle ruimte voor experimenteren en al doende leren. Maar zeker niet alles was serieus en inhoudelijk: het meeste plezier had

ik toen er nieuwe leden moesten worden geworven aan het begin van het collegejaar. Als proppers in Salou moesten we in de smalle en nauwe gangen van de vijfde verdieping van het P.C. Hoofthuis eerstejaars overhalen om zich te abonneren, terwijl deze nietsvermoedend hun studieboeken kwamen ophalen in de kamer naast die van ons. Een memorabele eerste keer!

Waar de studie Geschiedenis mij soms niet genoeg uitdaagde, vond ik bij *Skript* voor het eerst wel precies waar ik naar zocht: onderdeel mogen uitmaken van een kleine groep gemotiveerde en leergierige studenten. Een vergelijkbare ervaring zou ik later als promovendus hebben, aangezien het meest stimulerende aan die tijd het contact met andere promovendi was. Helemaal toeval is dit niet, al was het maar omdat veel oud-redactieleden ook zouden gaan promoveren.

Als promovendus, en zeker ook als docent, heb ik ontzettend veel gehad aan de ambachtelijke ervaring die ik bij *Skript* heb opgedaan. Ik moet alleen wel bekennen dat de onderwerpen van de omgeschreven bachelorscripties die binnenkwamen mij vaak niet bijzonder interesseerden. Wat mij des te meer aansprak, was het zoeken naar manieren om anderen te helpen bij het aanscherpen van hun teksten. Dat bleek niet alleen een intellectuele uitdaging te zijn, maar ook

een sociale. Door schade en schande heb ik geleerd dat een redacteur ook te veel behulpzame suggesties kan doen. Aan dat inzicht heb ik als docent aan de Universiteit van Amsterdam (UvA) veel gehad, en mijn studenten ongetwijfeld nog meer. Mijn baan aan de UvA heb ik inmiddels ingeruild voor een huisvaderlijk bestaan in Berlijn, maar de opgedane ervaring bij *Skript* komt nog altijd goed van pas bij allerlei projecten, zoals de academische bundel die ik heb geredigeerd. En het beste moet wellicht nog komen. Mijn beste vriend zei laatst tegen me: 'zou je eigenlijk niet redacteur moeten worden?'

Wat de toekomst ook mag brengen, er is voor mij overduidelijk sprake van een veelzeggende constante. Meer dan een decennium nadat ik de redactie heb verlaten, mag ik *Skript* nu toch weer bedanken voor een eerste keer: het schrijven van een column!

Jan Rotmans is docent aan de Universiteit van Amsterdam. Zijn proefschrift ging over verlicht pessimisme in de Nederlandse Republiek: 'Enlightened Pessimism. Republican Decline in Dutch Revolutionary Thought, 1780-1800'.

Jan Rotmans. Bron: Jan Rotmans